

Sajarah Nu Nyumput dina Ayat Kaopat Puluh – Nomer Opat

*Pangujian jeung Kameunangan: Wangunna Gambar Sato Galak jeung
Panyegelan Ka Anu Wijaksana*

Jeff Pippenger
2024-09-23

Garis nubuatan anu ngagambarkeun ujian anu dilambangkeun ku kabentukna gambar sato galak di Amérika Sarikat sajajar jeung tilu waymark anu ngagambarkeun garis Konstitusi. Duanana leumpang sajajar sarta nyumbangkeun inpormasi husus anu ngajawab garis séjénna. Kumaha carana supaya jalma-jalma anu lulus ujian gambar sato galak tuluy dipersiapkeun pikeun leumpang dina caang anu kaluar ti rohangan tahta Allah, salila mangsa panganiayaan anu dimimitian ku hukum Minggu di Amérika Sarikat? Naon anu aya dina ujian kabentukna gambar sato galak anu ngégél parawan-parawan wijaksana kana hiji pangalaman anu ngamungkinkeun maranéhna ngalangkungan mangsa panganiayaan anu dimimitian ku hukum Minggu, nalika kamurtadan nasional dituturkeun ku karuksakan nasional, sarta Iblis ngamimitian padamelan-padamelanna anu ajaib?

“Teu mungkin méré gambaran naon waé ngeunaan pangalaman umat Allah anu bakal tetep hirup di bumi nalika kamulyaan sawarga jeung kajadian deui panganiayaan jaman baheula ngahiji. Maranéhna bakal leumpang dina cahaya anu mancar ti tahta Allah. Ku jalan malaikat-malaikat bakal aya komunikasi anu terus-terusan antara sawarga jeung bumi. Jeung Sétan, dikurilingan ku malaikat-malaikat jahat, sarta ngaku dirina Allah, bakal ngalakukeun rupa-rupa mujijat, pikeun nipu, lamun mungkin, malah nu kapilih pisan.” Testimonies, jilid 9, 16.

Sadérék White méré koméntar ngeunaan amanat anu dipidangkeun ku Kristus di sinagoga di Kapernaum, sakumaha kacatet dina Yohanes pasal genep. Koméntarna aya dina The Desire of Ages, dina bab anu judulna The Crisis in Galilee. Di dinya anjeunna negeskeun yén Kristus henteu ngalakukeun usaha naon waé pikeun nyegah pamberontakan anu kajadian dina Yohanes genep, sanajan Mantenna terang pisan yén dina waktos éta Anjeunna bakal kaleungitan murid leuwih loba tibatan dina mangsa séjén naon waé dina palayanan-Na di antara manusa.

“Waktu Yesus ngedalkeun bebeneran pangujian anu nyababkeun kacida lobana murid-Na mundur, Anjeunna terang naon anu bakal jadi hasil tina kecap-kecap-Na; tapi Anjeunna miboga hiji maksud welas asih anu kudu dieusi. Anjeunna geus ningali ti heula yén dina jam panggoda unggal saurang murid-Na anu dipikanyaah bakal diuji kacida beuratna. Kasangsaraan-Na di Getsemani, panghianatan ka Anjeunna jeung panyaliban-Na, bakal jadi cobaan anu pangbeuratna pikeun maranéhna. Lamun saméméhna teu aya pangujian anu dipasihkeun, loba jelema anu digerakkeun ku motif anu ngan saukur mentingkeun diri sorangan bakal ngahiji jeung maranéhna. Waktu Gustina dihukum di balé pangadilan; waktu balaréa anu kungsi ngabagéakeun Anjeunna salaku raja maranéhna ngahiung ka Anjeunna

jeung ngahina Anjeunna; waktu riungan anu ngaguyon sasambat, ‘Salibkeun Anjeunna!’—waktu ambisi dunya maranéhna diruksak, jalma-jalma anu neangan kapentingan diri ieu, ku mungkir kasatiaan maranéhna ka Yesus, bakal mawa ka para murid hiji kasedih anu pait, ngabebankeun hate, salian ti duka jeung kuciwa maranéhna ku ruksakna harepan-harepan anu pangdipikanyaahna. Dina jam poék éta, conto jalma-jalma anu ninggalkeun Anjeunna bisa waé nyéréd batur séjén milu ka maranéhna. Tapi Yesus ngahaja ngadatangkeun krisis ieu waktu ku ayana pribadi-Na sorangan Anjeunna masih kénéh bisa nguatkeun iman para pangikut-Na anu sajati.”

“Panebus nu welas asih, anu dina pangaweruh anu sampurna ngeunaan kabinasaan anu ngantosan Anjeunna, kalayan lemah lembut ngararata jalan pikeun para murid, nyiapkeun maranéhna pikeun ujian pangluhurna maranéhna, sarta nguatkeun maranéhna pikeun tés pamungkas!” *The Desire of Ages*, 394.

Hukum Minggu teh mangrupa pangrojong ahir tempat tabiat ditembongkeun. Saméméh pangrojong ahir, Kristus, anu teu kungsi robah, ngidinan aya hiji pangrojong anu ku éta takdir langgeng umat-Na baris diputuskeun. Ieu téh hiji pangrojong anu maranéhna kudu lulus saméméh maranéhna disegel, jeung saméméh masa sidang maranéhna ditutup dina hukum Minggu. Ieu téh pangrojong nubuat anu nyiapkeun parawan-parawan wijaksana “pikeun pangrojong puncak maranéhna, jeung nguatkeun maranéhna pikeun pangrojong ahir!” “Pangrojong puncak” maranéhna téh nyaéta pangrojong anu pangluhurna, sabab parawan-parawan wijaksana téh maranéhna anu “disucikeun, dijadikeun bodas, sarta diuji.” Pangrojong ahir téh nyaéta pangrojong puncak maranéhna, jeung dina mangsa pangrojong éta, parawan-parawan wijaksana “bakal leumpang dina caang anu medal ti tahta Allah”. Naon anu aya dina jero prosés pangrojong anu digambarkeun minangka “kabentukna gambar sato galak” anu nyiapkeun parawan-parawan wijaksana pikeun pangrojong puncak sarta ngamungkinkeun maranéhna leumpang dina caang anu medal ti tahta Allah. Naon éta caang anu medal ti tahta Allah?

Jeung nalika Anjeunna muka meterai anu katujuh, aya tiiseun di sawarga kira-kira satengah jam lilana. Jeung kuring ningali tujuh malaikat anu nangtung di payuneun Allah; sarta ka maranéhna dipasihkeun tujuh tarompet. Jeung aya deui malaikat séjén datang tuluy nangtung di altar, nyekel padupaan emas; sarta ka anjeunna dipasihkeun menyan anu loba, supaya anjeunna ngurbankeun éta bareng jeung doa sakumna umat suci dina altar emas anu aya di hareupeun tahta. Jeung haseup menyan éta, anu datang bareng jeung doa-doa umat suci, naék ka payuneun Allah tina panangan malaikat éta. Jeung malaikat éta nyandak padupaan, tuluy ngeusianana ku seuneu tina altar, sarta ngalungkeunana ka bumi; sarta timbul sora-sora, guludug-guludug, kilat-kilat, jeung lini. Wahyu 8:1–5.

Dina poé-poé panungtungan, dina mangsa nalika misil sapuluh parawan keur digenepan sarta saratus opat puluh opat rébu keur diségél, segel katujuh dibuka, sarta éta nuduhkeun seuneu dialungkeun ka bumi minangka jawaban kana doa-doa para wali. Seuneu anu dialungkeun ka handap dina panggenepan panungtungan jeung sampurna tina misil sapuluh parawan nyaéta amanat ceurik peuting kénéh, sakumaha dilambangkeun ku curahan Roh Suci dina pasamoan kémah di Exeter, jeung curahan Roh Suci dina Poé Pentakosta, anu di dinya dipidangkeun minangka seuneu. Tengetan katerangan Sister White ngeunaan amanat ceurik peuting kénéh.

“Jalma-jalma anu nampik kana talatah kahiji moal bisa nampa mangpaat tina talatah kadua; kitu deui maranéhna henteu nampa mangpaat tina panyambat tengah peuting, anu dimaksudkeun pikeun nyiapkeun maranéhna supaya ku iman bisa asup babarengan jeung Yesus ka Rohangan Nu Pangsucina di tempat suci sawarga. Jeung ku sabab maranéhna geus nampik dua talatah anu tiheula, pamahaman maranéhna geus jadi poék pisan nepi ka maranéhna teu bisa deui ningali caang dina talatah malaikat katilu, anu nembongkeun jalan asup ka Rohangan Nu Pangsucina. Kuring ningali yén sakumaha urang Yahudi nyalibkeun Yesus, kitu ogé gereja-gereja nominal geus nyalibkeun talatah-talatah ieu, ku lantaran éta maranéhna henteu boga pangaweruh ngeunaan jalan asup ka Rohangan Nu Pangsucina, sarta maranéhna moal bisa nampa mangpaat tina pangantaraan Yesus di dinya. Saperti urang Yahudi anu ngurbankeun kurban-kurban maranéhna anu taya gunana, maranéhna ogé ngahaturkeun doa-doa maranéhna anu taya gunana ka rohangan anu geus ditinggalkeun ku Yesus; sarta Iblis, anu resep kana panipuan éta, nyokot sipat kaagamaan, sarta ngarahkeun pikiran jalma-jalma anu ngaku Kristen ieu ka dirina sorangan, bari digawé ku kakawasaanana, ku tanda-tandana, jeung ku mujijat-mujijat bohong, pikeun ngabeungkeut maranéhna pageuh dina jaringna.” Early Writings, 259.

Dina sajarah kaum Millerite, ujian tina amanat panjerit tengah peuting “nyaéta pikeun nyiapkeun maranéhna supaya ku iman maranéhna tiasa asup babarengan jeung Yesus kana Rohangan Nu Maha Suci tina Bait Suci sawarga.” Amanat panjerit tengah peuting anu ayeuna keur dimekarkeun ogé digambarkeun minangka pangujian kana kabentukna gambar sato galak. Duanana téh mangrupa ujian anu nungtun kana panutupan mangsa kasempetan, tempat tabiat dimanifestasikeun. Nalika kaum Millerite asup ku iman kana Rohangan Nu Maha Suci, iman maranéhna diuji deui sakali deui. Iman saratus opat puluh opat rébu bakal diuji dina hukum Minggu, tapi ka maranéhna dijangiikeun yén maranéhna bakal salamet, sabab maranéhna bakal leumpang “dina cahaya anu kaluar tina” segel katujuh, anu dibuka nalika amanat panjerit tengah peuting mimiti diungkabkeun dina bulan Juli 2023.

Pesen anu dibuka dina mangsa harita diteguhkeun ku metodologi garis kana garis, anu mangrupikeun metodologi hujan panungtungan. Hujan panungtungan mimiti nyiraman dina taun 2001, sarta ujian ahir pikeun Adventisme mimiti lumangsung. Dina Juli 2023, mangsa ahir dina prosés panggeuing anu dipungkas ku hukum Minggu mimiti lumangsung nalika pesen ceurik tengah peuting, anu ogé mangrupa hujan panungtungan, anu ogé mangrupa paningkatan pangaweruh anu dihasilkeun nalika segel katujuh dicabut, sarta ogé mangrupa kabukana tujuh guludug sakaligus Wahyu Isa Al Masih. Sadaya garis anu ngawakilan kabukana cahaya nubuat diidentifikasi minangka geus dibuka dina sajarah nyumput tina ayat opat puluh Daniel pasal sabelas.

Dina sajarah anu nyumput éta, garis tina tilu patokan utama Konstitusi diwakilan. Éta téh garis nalika garéja jeung nagara ngahiji pikeun ngabentuk gambar sato galak. Di jerona aya hiji garis nubuat anu nyanghareupan para présidén Amérika Sarikat, anu ngagambarkeun dinamika tina perjuangan pulitik anu lumangsung dina sajarah tanduk Républik tina sato galak bumi. Garis éta ngawengku sajarah-sajarah sajajar tina dua partéy pulitik utama Amérika Sarikat. Garis éta raket patalina jeung tanduk Protestantisme murtad ti mimiti taun 1844, nepi ka éta ngarebut kakawasaan

pamaréntahan sipil dina hukum Minggu.

Peran kenabian Protestanisme nu murtad ngawengku kasaksian Dinasti Hasmonaeen minangka lambang Protestanisme nu murtad. Dina latar tukang garis tanduk Protestanisme nu murtad, aya ogé garis garéja Advent Poé Katujuh Laodikea. Tina garis Adventisme Laodikea, aya garis saratus opat puluh opat rébu. Sajarah nu nyumput éta ogé ngabogaan garis Islam tina cilaka katilu. Rusia miboga hiji garis, Perserikatan Bangsa-Bangsa miboga hiji garis, sarta tangtu waé, kakawasaan kapapaan miboga hiji garis.

Lamun saurang murid nubuat ngupayakeun dirina saperti urang Berea anu hirup dina poé-poé panungtungan, anjeunna baris ngadahar garis-garis anu dicirikeun dina sajarah nu disumputkeun tina ayat opat puluh. Murid nubuat éta baris nyokot éta kitab tina leungeun malaikat sarta ngadaharna. Tuluy, nalika ujian panungtungan tina hukum Minggu datang, anjeunna lain ngan ukur bakal geus nepi kana pamahaman kana amanat patingtung wengi anu geus dibuka segelna, tapi anjeunna ogé bakal ngartos sapinuhna kumaha gambar sato galak éta diwangun di Amérika Sarikat.

Caang tina segel katujuh medal ti tahta, sarta dina kontéks pasemon sapuluh parawan éta téh nyaéta amanat panyaur tengah wengi. Amanat panyaur tengah wengi téh anu nyiapkeun parawan-parawan wijaksana pikeun mangsa nalika panganiayaan-panganiayaan baheula diulang deui.

“Dina nalungtik deui sajarah urang nu geus kaliwat, sanggeus ngalangkungan unggal léngkah kamajuan nepi ka kaayaan urang ayeuna, abdi tiasa nyarios, Puji ka Allah! Nalika abdi ningali naon anu parantos dipigawé ku Allah, abdi pinuh ku kaajaban, sarta ku kayakinan ka Kristus minangka Pamingpin. Urang teu boga nanaon anu kudu dipikasieun pikeun mangsa nu bakal datang iwal lamun urang mopohokeun jalan anu parantos dituduhkeun ku Gusti ka urang, jeung pangajaran-Na dina sajarah urang nu geus kaliwat.” Testimonies to Ministers, 31.

PANGERAN keur mingpin umat-Na dina prosés pangujian anu dimimitian dina Juli 2023. Pamingpinan-Na ngawengku ngabukakeun Firman nubuat patalina jeung sajarah nu disumputkeun tina ayat kaopat puluh. Sajarah éta nétélakeun kumaha rupa sato galak téh kabentuk di Amérika Sarikat, sarta tangtu leuwih loba deui tibatan saukur éta unsur tina kajadian-kajadian ahir jaman. Nalika urang manggihan diri urang aya dina pangujian anu pangpuncakna dina hukum Minggu, waktu panganiayaan-panganiayaan baheula mimiti ngulang deui, urang “teu boga nanaon pikeun dipikasieun ngeunaan mangsa nu bakal datang iwal lamun urang poho kana jalan anu ku PANGERAN geus dipaké pikeun mingpin urang, sarta kana pangajaran-Na dina sajarah urang baheula.”

Dina mangsa hukum Minggu, “sajarah baheula” baris kapulang deui dina jaman kabentukna gambar sato galak di Amérika Sarikat. Singa ti kaom Yuda parantos muka segel talatah panungtungan sarta mingpin umat-Na kana sajarah nu disumputkeun dina ayat kaopat puluh. Di dinya Anjeunna ngajarkeun ka umat-Na sangkan maranéhna lain ukur ngartos kana Pangandika nubuat-Na, tapi ogé kana hak istimewa jeung tanggung jawab pikeun ngahontal hiji pangalaman anu merenah sangkan kaasup di antara umat-Na anu bakal jadi wawakil-Na dina krisis panungtungan.

Salah sahiji ciri nubuat ti umat éta nyaéta yén maranéhna terang kumaha leumpang ku cahaya anu kaluar ti tahta. Cahaya éta nyaéta cahaya tina sajarah anu disumputkeun dina ayat opat puluh, anu ngajelaskeun kalayan jéntré pisan dinamika agama, pulitik, sosial, jeung ékonomi anu kalibet dina ngadegkeun gambar sato galak di Amérika Sarikat. Cahaya anu dipikawanoh ngeunaan sajarah suci ieu dihasilkeun ngaliwatan panerapan garis kana garis, ti dieu sakedik sarta ti ditu sakedik, sarta éta téh cahaya anu ngajelaskeun sajarah nalika panganiayaan-panganiayaan jaman baheula sakali deui dimimitian.

Jalma-jalma anu ngartos kana paningkatan pangaweruh téh nyaéta jalma-jalma wijaksana, jeung paningkatan pangaweruh téh aya dina kabentukna gambar sato galak, sarta jalma-jalma wijaksana bakal ngartos sajarah kabentukna gambar sato galak di dunya méméh datangna sajarah éta. Isa, salaku Alfa jeung Omega, salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awal hiji perkara.

Pantes diperhatikeun yén éta petikan tempat Sister White nétélakeun yén umat Allah bakal leumpang dina cahaya anu medal ti tahta téh mangrupa kacindekan tina pasal kahiji dina Testimonies, jilid kasalapan. Éta pasal dimimitian dina kacaABELAS, jadi éta pasal dimimitian dina salapan-sabelas, sarta ditungtungan ku ngagambarkeun hukum Minggu. Éta ngagambarkeun mangsa nalika gambar sato galak dibentuk jeung saratus opat puluh opat rébu dinyatakeun, tapi ngan lamun anjeun boga iman pikeun ningali éta pasal ku cara anu kitu.

Salaku bagian kahiji tina jilid kasalapan, ieu dimimitian ku éta pangenal, sarta ngagunakeun judul, Pikeun Kadatangan Sang Raja. Ieu écés ngarujuk lain ngan ukur kana Kadatangan Kristus anu Kadua, tapi ogé kana pasemon sapuluh parawan, sabab judul bagianna tuluy ngutip Paulus.

“Bagéan 1—Pikeun Kadatangan Sang Raja”

“‘Sawatara deuih, Mantenna anu baris sumping, tangtu sumping, sarta moal lami-lami.’ Ibrani 10:37.”

Dua ayat di handap ieu dileungitkeun, nanging éta nyumbang kana caangna ieu petikan.

Sabab sakedapan deui, Anjeunna anu bakal sumping tangtu sumping, sarta moal lila-lila. Ari anu bener bakal hirup ku iman; tapi lamun aya anu mundur, jiwa Kami moal ridho ka manéhna. Tapi urang mah lain golongan anu mundur nepi ka karuksakan; sabalikna, golongan anu percaya nepi ka kasalametan jiwa. Ibrani 10:37–39.

Paulus nujul ka Habakuk, tempat para parawan wijaksana anu satia dipapandékeun jeung maranéhna anu ceuk Paulus “mundur ka karuksakan.” Habakuk ngucapkeunana kieu:

Tenjo, jiwana manéhna anu ngagedékeun diri téh henteu lempeng dina dirina; tapi anu adil bakal hirup ku iman-Na. Habakuk 2:4.

Wanci ngadagoan dina kitab Habakuk téh nyaéta wanci ngadagoan sapuluh parawan, sarta éta pasal ngeunaan Raja anu badé sumping, patalina jeung kecap-kecap Paulus dina kitab Ibrani, nandeskeun kacumponan jeung panerapan anu sampurna tina ieu pasal dina mangsa penyegelan saratus opat puluh opat rébu. Mangsa éta dimimitian dina 11 Séptémber 2001 sarta réngsé dina hukum Minggu, anu mangrupa krisis panungtungan Adventisme Laodikia, anu dina misil sapuluh

parawan téh nyaéta pernyataan karakter dina hukum Minggu. Paragraf-paragraf panungtungan tina éta pasal nyangkem hukum Minggu, sarta éta pasal dimimitian ku nyangkem 11 Séptémber 2001.

“Krisis Panungtungan”

“Urang keur hirup dina mangsa ahir. Tanda-tanda jaman anu gancang kacumponan nyatakeun yén kadatangan Kristus geus caket pisan. Poé-poé anu ku urang keur dijalani téh khidmat jeung penting. Roh Allah laun-laun, tapi pasti, keur ditarik ti bumi. Wabah-wabah jeung hukuman-hukuman geus mimiti tumiba kana jalma-jalma anu ngahina kana rahmat Allah. Musibah-musibah di darat jeung di laut, kaayaan masarakat anu teu ajeg, béwara-béwara perang, téh pinuh ku tanda-tanda anu matak ngingetkeun. Éta sadayana ngaramalkeun kajadian-kajadian anu bakal datang, anu kacida agungna.”

“Pasukan-pasukan kajahatan keur ngahijikeun kakuatanana sarta ngukuhkeun dirina. Maranéhna keur nguatkeun diri pikeun krisis agung anu pamungkas. Parobahan-parobahan gedé baris geura lumangsung di dunya urang, sarta gerakan-gerakan panungtungan bakal lumangsung kalayan gancang.”

“Kaayaan di dunya nembongkeun yén mangsa kasusah geus caket pisan ka urang. Koran-koran sapopoé pinuh ku tanda-tanda ngeunaan hiji papaséa anu matak pikagoréa dina mangsa nu moal lila deui. Pangrampokan anu wani kacida remen kajadian. Mogok geus jadi hal anu ilahar. Maling jeung pembunuhan dipigawé di mana-mana. Jalma-jalma anu kasurupan ku setan nyabut nyawa lalaki, awéwé, jeung barudak leutik. Jalma-jalma geus kagandrung ku maksiat, jeung sagala rupa kajahatan marajalela.

“Musuh geus hasil nyasabkeun kaadilan jeung ngeusian hate manusa ku kahayang kana kauntungan nu mementingkeun diri sorangan. ‘Kaadilan nangtung jauh: sabab bebeneran geus rubuh di jalan, jeung kajujuran teu bisa asup.’ Yesaya 59:14. Di kota-kota gedé aya balaréa nu hirup dina kamiskinan jeung kasangsaraan, ampir teu boga dahareun, panyumputan, jeung pakean; ari di kota-kota nu sarua aya jalma-jalma nu boga leuwih ti sakumaha nu dipikahayang ku hate, nu hirup mewah, nyéépkeun duitna pikeun imah-imah nu mewah paraboltna, pikeun ngahias diri, atawa nu leuwih goréng deui, pikeun nyugemakeun hawa napsu ragawi, pikeun inuman keras, bako, jeung hal-hal séjén nu ngancurkeun kakuatan uteuk, ngabalieurkeun pikiran, jeung ngahinakeun jiwa. Patinggurilapna ceurik umat manusa nu kalaparan naék ka payuneun Allah, sedengkeun ku unggal rupa panindesan jeung pamalakan jalma-jalma keur numpuk kakayaan nu kacida gedéna.”

“Dina hiji mangsa, waktu keur aya di Kota New York, dina usum peuting kuring dipapatahan sangkan nenjo gedong-gedong nu naék tingkat demi tingkat ka arah langit. Gedong-gedong ieu dijamin tahan seuneu, sarta didirikeun pikeun ngamulyakeun nu boga jeung nu ngawangunna. Beuki luhur jeung beuki luhur deui gedong-gedong ieu naék, sarta dina éta dipaké bahan-bahan anu pangmahalna. Jalma-jalma anu boga éta gedong henteu naros ka dirina sorangan: ‘Kumaha carana urang pangsaéna ngamulyakeun Allah?’ Gusti henteu aya dina pikiran maranéhna.

“Kuring ngaduga: ‘Mugia jalma-jalma anu ku cara kitu nanemkeun hartana bisa ningali lampahna sakumaha Allah ningalina! Maranéhna keur numpuk gedong-gedong anu mewah, tapi kacida bodoanana dina paningal Panguasa jagat raya sagala rarancang jeung akal-akalan

maranéhna. Maranéhna henteu nalungtik kalawan sagala kakuatan hate jeung pikiran kumaha carana supaya maranéhna ngamulyakeun Allah. Maranéhna geus leungiteun paningal kana ieu, nyaéta kawajiban manusa anu pangheulana.”

“Sabot gedong-gedong jangkung ieu diadegkeun, nu bogana marulang kalayan kasombongan ambisius yén maranéhna boga duit pikeun dipaké nyugemakeun diri sorangan jeung ngagerakkeun dengki ti tatangga-tatangga maranéhna. Loba tina duit anu ku maranéhna dipaké pikeun nanam modal kitu téh dicangking ku pamalakan, ku nindes jalma-jalma miskin nepi ka taya daya. Maranéhna poho yén di sawarga aya catetan ngeunaan unggal urusan dagang anu diteundeun; unggal pasatujuan anu teu adil, unggal lampah panipuan, kacatet di dinya. Mangsa éta bakal datang nalika dina panipuan jeung kasombonganana jalma-jalma bakal ngahontal hiji wates anu ku Gusti moal diidinan pikeun diliwatan, sarta maranéhna bakal nyaho yén aya watesna kasabaran Yéhuwa.”

Pamandangan anu salajengna ngaliwat di payuneun kuring nyaéta tanda waspada kahuruan. Jalma-jalma nengetan gedong-gedong anu jangkung tur disangka tahan seuneu sarta maranehanana nyarita: ‘Ieu pasti aman pisan.’ Tapi gedong-gedong éta ludes kahuruan saolah-olah dijieun tina tar. Mobil-mobil pemadam seuneu teu sanggup ngalakukeun naon-naon pikeun nahan karuksakan éta. Para patugas pemadam seuneu teu mampuh ngajalankeun mesin-mesin éta.

“Kuring dipaparin parentah yén nalika waktuna Gusti sumping, lamun can aya parobahan anu kajadian dina hate manusa anu sombong tur ambisius, jalma-jalma bakal manggihan yén panangan anu tadina kuat pikeun nyalametkeun bakal kuat pikeun ngancurkeun. Teu aya kakawasaan dunya anu sanggup nahan panangan Allah. Teu aya bahan naon baé anu bisa dipaké dina ngadegkeun gedong-gedong anu bakal ngajaga éta gedong tina karuksakan nalika waktuna anu geus ditangtukeun ku Allah sumping pikeun ngirimkeun pangbalikan ka jalma-jalma lantaran maranéhna teu maliré kana hukum-Na jeung lantaran ambisi maranéhna anu mementingkeun diri sorangan.”

“Teu loba, komo di antara para pendidik jeung negarawan, anu ngartos kana sabab-sabab anu jadi dasar kaayaan masarakat ayeuna. Jalma-jalma anu nyekel kendali pamaréntahan henteu mampuh ngaréngsékeun pasualan karuksakan moral, kamiskinan, kapapaan, jeung kajahatan anu beuki nambahan. Maranéhna keur bajoang kalayan sia pikeun nempatkeun kagiatan usaha dina dasar anu leuwih aman. Lamun manusa leuwih merhatikeun kana pangajaran Firman Allah, maranéhna bakal manggihan jalan kaluar tina pasualan-pasualan anu ngabingungkeun maranéhna.”

“Kitab Suci ngajelaskeun kaayaan dunya pas méméh datangna Kristus anu kadua kalina. Ngeunaan jalma-jalma anu ku perampokan jeung pamalakan keur ngumpulkeun kabeungharan anu kacida gedéna, kieu aya katulis: ‘Aranjeun geus numpuk harta pikeun poé-poé panungtungan. Tingali, upah para buruh anu geus ngala hasil tina kebon-kebon maraneh, anu ku maraneh ditahan ku tipu daya, keur ngajerit; jeung ceurikna jalma-jalma anu geus ngala hasil éta geus asup kana ceuli Gusti Sabaot. Maraneh geus hirup dina kasenangan di bumi, jeung geus ngumbara dina hawa nafsu; maraneh geus ngagemukkeun hate maraneh, saperti dina poé meuncit. Maraneh geus ngahukum jeung maéhan jalma anu bener; sarta manehna

henteu ngalawan ka maraneh.’ Yakobus 5:3–6.”

“Tapi saha anu maca pangéling-pangéling anu dipasihkeun ku tanda-tanda jaman anu gancang kacumponan? Kesan naon anu timbul dina jalma-jalma dunya? Parobahan naon anu katingali dina sikep maranéhna? Henteu leuwih ti batan anu katingali dina sikep pangeusi dunya jaman Nuh. Kacida kaserepna ku urusan dunya jeung kasenangan, jalma-jalma saméméh caah ‘teu nyaho nepi ka cai bah datang, sarta nyapu maranéhna kabéh.’ Mateus 24:39. Maranéhna geus narima pangéling-pangéling anu dikirim ti sawarga, tapi maranéhna nampik ngadéngékeun. Jeung ayeuna, dunya, bari saréréa pisan teu maliré kana sora pangéling Allah, keur ngagancangan léngkahna nuju kana karuksakan langgeng.”

“Dunya keur kagugah ku sumanget perang. Nubuat dina pasal ka-sabelas kitab Daniel geus ampir ngahontal kacumponan anu lengkep. Moal lila deui adegan-adegan kasusah anu geus diucapkeun dina nubuat-nubuat bakal kajadian.

““Tenjo, PANGERAN ngajadikeun bumi kosong, ngajadikeunana tumpur, malikkeunana tibalik, sarta ngaburak-barik pangeusina.... Sabab maranéhna geus ngalanggar hukum-hukum, ngarobah katetapan, megatkeun perjangjian langgeng. Ku sabab éta kutuk geus ngegedur bumi, sarta jalma-jalma anu cicing di dinya jadi tumpur.... Kasukaan rebana eureun, sora jalma-jalma anu suka bungah béak, kabungahan kacapi eureun.’ Yesaya 24:1–8.

““Cilaka ari poé éta! sabab poé PANGERAN geus deukeut, sarta éta bakal datang minangka karuksakan ti Nu Mahakawasa.... Binih geus busuk handapeun bongkahan taneuhna, lumbung-lumbung ditinggalkeun jadi suwung, gudang-gudang diruntuhkeun, sabab gandumna geus layu. Kumaha sasatoan ngarintih! gerombolan sapi bingung, ku sabab maranéhna teu boga padang pangangonan; enya, rombongan domba ogé dijadikeun tumpur.’ ‘Tangkal anggur geus garing, jeung tangkal ara geus layu; tangkal dalima, tangkal korma ogé, jeung tangkal apel, nya éta sakabéh tatangkalan di huma, geus layu: ku sabab kabungahan geus layu jauh ti anak-anak manusa.” Joel 1:15–18, 12.

““Abdi nyeri pisan dina jero haté abdi; ... abdi teu tiasa cicingeun, margi engkau parantos ngadangu, eh jiwa abdi, sora tarompet, sora panggero perang. Karuksakan nambahan kana karuksakan dikedalkeun; sabab sakuliah nagri parantos diruksak.’ Yermia 4:19, 20.

““Kaula ningali bumi, jeung, behold, éta henteu mangrupa jeung kosong; kitu deui langit, sarta euweuh caangna. Kaula ningali gunung-gunung, jeung, behold, éta ngageter, sarta sakabéh pasir ngagerak leuleus. Kaula ningali, jeung, behold, euweuh manusa, sarta sakabéh manuk-manuk langit geus kabur. Kaula ningali, jeung, behold, tempat anu subur geus jadi gurun keusik, sarta sakabéh kota-kotana geus diruntuhkeun.’ Ayat 23–26.

“““Cilaka! sabab poé éta gedé, nepi ka euweuh nu sarua jeung éta: éta téh mangsa kasusah Yakub; tapi manéhna bakal disalametkeun kaluar ti dinya.” Yermia 30:7.

“Henteu sakumna jalma di dunya ieu geus milih pihak jeung musuh ngalawan Allah. Henteu sakumna geus jadi teu satia. Aya sawatara anu satia, anu sajati ka Allah; sabab Yohanes nyerat: ‘Di dieu maranehna anu ngajaga parentah-parentah Allah, jeung iman ka Yesus.’ Wahyu 14:12. Moal lila deui peperangan bakal lumangsung kalayan kacida sengitna antara

jalma-jalma anu ngabakti ka Allah jeung jalma-jalma anu henteu ngabakti ka Anjeunna. Moal lila deui sagala hal anu bisa digoyangkeun bakal digoyangkeun, supaya hal-hal anu teu bisa digoyangkeun tetep nyésa.”

“Iblis téh murid Alkitab anu getol. Anjeunna terang yén waktuna pondok, sarta dina unggal hal anjeunna narékahan pikeun ngalawan pagawean Gusti di ieu bumi. Mustahil pikeun méré gambaran naon waé ngeunaan pangalaman umat Allah anu bakal hirup di bumi nalika kamulyaan sawarga jeung pangulangan panganiayaan-panganiayaan jaman baheula ngahiji. Maranéhna baris leumpang dina cahaya anu medal ti tahta Allah. Ku jalan malaikat-malaikat bakal aya hubungan anu tetep antara sawarga jeung bumi. Jeung Iblis, dikurilingan ku malaikat-malaikat jahat, sarta ngaku dirina Allah, bakal ngayakeun mujijat tina sagala rupa, pikeun nipu, lamun mungkin, malah anu kapilih. Umat Allah moal manggihan kasalametan maranéhna dina ngayakeun mujijat, sabab Iblis bakal nyonto mujijat-mujijat anu bakal dipigawe. Umat Allah anu geus diuji jeung dibuktikeun bakal manggihan kakawasaan maranéhna dina tanda anu diucapkeun dina Budalan 31:12–18. Maranéhna kudu nyekel pageuh kana Firman anu hirup: ‘Aya katulisan.’ Ieu hiji-hijina dasar anu ku maranéhna bisa dipaké nangtung kalawan aman. Jalma-jalma anu geus megatkeun perjangjian maranéhna jeung Allah, dina poé éta bakal tanpa Allah jeung tanpa pangharepan.

Para panyembah Allah bakal kacida dibédakeun ku pangajén maranéhna ka parentah kaopat, sabab ieu téh tanda kakawasaan Allah dina nyipta sarta kasaksian kana hak-Na pikeun nampa panghormat jeung pangbakti ti manusa. Jalma-jalma jahat bakal dibédakeun ku usaha maranéhna pikeun ngaruntuhkeun pangéling-ngéling ka Nu Nyipta sarta ngagunkeun lembaga Roma. Dina perkara pasulayan éta, sakabéh alam Kristen bakal kabagi jadi dua golongan gedé, nya éta jalma-jalma anu ngajaga parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus, jeung jalma-jalma anu nyembah ka sato galak jeung ka gambarna, sarta narima tandana. Sanajan garéja jeung nagara ngahijikeun kakawasaan maranéhna pikeun maksa sakumna jalma, “boh nu leutik boh nu gedé, nu beunghar boh nu miskin, nu merdéka boh nu kawula,” supaya narima tanda sato galak éta, tapi umat Allah moal narimana. Wahyu 13:16. Nabi ti Patmos ningali “maranéhna anu geus meunang kameunangan kana sato galak, kana gambarna, kana tandana, jeung kana bilangan ngaranna, maranéhna nangtung di sisi laut kaca, nyepeng kacapi-kacapi Allah,” bari maranéhna ngahaleuangkeun pupujian Musa jeung Anak Domba. Wahyu 15:2.

“Ujian jeung percobaan anu matak sieun nungguan umat Allah. Roh perang keur ngagerakkeun bangsa-bangsa ti hiji tungtung bumi nepi ka tungtung séjénna. Tapi di tengah mangsa kasusah anu keur datang,—mangsa kasusah anu can kungsi aya ti saprak aya hiji bangsa,—umat pilihan Allah bakal nangtung teu kagoyah. Sétan jeung pasukanana moal bisa ngancurkeun maranéhna, sabab malaikat-malaikat anu unggul dina kakuatan bakal ngajaga maranéhna.” Testimonies, jilid 9, 11–17.

Saratus opat puluh opat rebu, anu mangrupikeun “umat Allah anu geus diuji sarta kabuktian” umat-Na “anu dipilih,” “baris nangtung teu kagoyahkeun” nalika “panganiayaan-panganiayaan baheula” diulang deui. Caang anu maranéhna “leumpang dina eta” nyaeta caang tina amanat meterai katujuh, anu mangrupikeun pajar tengah peuting, anu mangrupikeun caang anu

ngidentifikasi kabentukna gambar sato galak.